

L'ENDOCARDITIS EN ELS ÚLTIMS 10 ANYS

Anna Alonso; Laura Maraver; Nadia Allue; Irene Comeron; Miquel Salvia; Francisco S Casarramona
Medicina de família i comunitària, Hospital de Mataró, Consorci Sanitari del Maresme

Introducció: L'endocarditis infecciosa és una malaltia infreqüent però amb elevada morbi-mortalitat. Diversos estudis han evidenciat un canvi en l'epidemiologia, l'etiologia microbiana i la presentació clínica en els últims 20 anys.

Objectius: Revisió de les endocarditis infeccioses diagnosticades al nostre hospital entre 2005 i 2016 i valoració del grau de sospita en l'assistència a urgències.

Mètodes: Estudi descriptiu retrospectiu de les endocarditis recollint: edat, sexe, antecedents, afectació valvular prèvia, símptomes, resultats d'hemocultius i antibiograma, ecocardiografia i PET-TAC, tractament i criteris de Duke.

Resultats: S'han inclòs 79 pacients, 49 homes (62%) amb una mitjana de 67 anys. Fumadors 54%, hipertensos 54%, diabètics tipus 2 21% i dislipèmics 50%. Usuaris de drogues per via parenteral (UDVP) 6% i valvulopaties prèvies 55%. Diagnòstics a urgències: endocarditis 10%, síndrome febril 32%, dels quals 88% sense focus. La febre va aparèixer en el 85% dels casos, astènia 34%, anorèxia 27% i pèrdua de pes 21%. Buf cardíac 70%, hemocultius positius 90%. E. faecalis fou el microorganisme més aïllat (21.5%), S. aureus (19%) i S. epidermidis (11%). 58% dels ETT, 81% dels ETE i totes les PET-TAC foren positives. Afectació mitral 53%, aòrtica 26% i <5% la resta de vàlvules, 58% eren natives. Complien Criteris de Duke 83'5%. La mitjana de dies d'antibiòtic fou de 40, amb un 67% de curació i un 21% de mortalitat. Van requerir cirurgia 27'8%.

Conclusió: La incidència anual d'endocarditis en el nostre centre és molt baixa. La sospita diagnòstica a urgències ha estat només d'un 10% sent el diagnòstic més freqüent la febre sense focus. La presència de febre sense focus, valvulopatia prèvia i buf cardíac fa recomanable descartar l'endocarditis com a primera opció. Els organismes més freqüentment aïllats han estat el E. faecalis, S. aureus i S. epidermidis, la majoria sobre vàlvula nativa sent la mitral la més freqüent.